

Arrest

nr. 309 142 van 1 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 13 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat Z. CHIHAOUI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 24 april 2024, dient diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 6 mei 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker wordt gehoord op 16 mei 2024.

1.3. Op 30 mei 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die op 31 mei 2024 ter kennis wordt gebracht en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en te zijn geboren op (...) januari 1992 in Nima in de stad Accra. U groeide op bij uw ouders in Nima. Toen u zeven jaar was overleed uw vader door een hartziekte. In Nima woonde u bij uw moeder, zus, halfzussen en halfbroer. U studeerde af van de middelbare school.

Op uw negentiende had u een relatie met [D.L.], maar omdat zij u bedroog kwam er na één jaar een einde aan jullie relatie. Nadien ging u voor zes maanden naar een voetbalkamp van Ayoba Stars. Daar deelde u een kamer met twee kamergenoten. In de avond masturbeerde u geregeld en werd u, zonder uw medeweten, bespied door uw kamergenoot [R.D.]. Wanneer hij u na enkele keren confronteerde, vertelde hij u dat hij het geheim zou houden en dat jullie vrienden konden zijn en samen plezier konden maken. Daarop bent u intiem met [R.] en realiseerde u zich dat u aangetrokken bent tot mannen. De volgende vijf maanden deden jullie alles samen. Jullie hadden stiekem seks wanneer jullie kamergenoot niet in de kamer was en wanneer hij naar zijn ouders ging. Na het voetbalkamp ging ieder z'n eigen weg en zag je [R.] niet meer terug.

Later ontmoette u uw partner [U.S.]. Jullie kregen een relatie waardoor u met voetbal stopte omdat [U.] u een goed leven kon geven. Jullie werden een eerste keer lastiggevallen op het strand, maar konden ontsnappen. Op 6 maart 2024, toen u uitging met [U.], werden jullie een tweede keer aangevallen. Tijdens deze aanval verwondde u zich aan uw knie en verloor u uw rugzak met uw paspoort, maar kon u wel ontsnappen. Sindsdien wilde uw familie niets meer met u te maken hebben (alleen uw moeder steunde u nog) en heeft u niets meer van uw partner vernomen.

Gedurende twee weken verstopte u zich bij uw vrienden die ook biseksueel zijn. Uw vriend [L.] had een Spaanse verblijfskaart en Ghanees paspoort van iemand die op u leek en waarmee u naar Europa kon reizen. Om zeker te zijn dat u elders een nieuw leven kon opstarten verkocht uw moeder wat van uw spullen alsook een stuk land. Ze stuurde u het geld op 21 april 2024 zodat u uw reis naar België kon betalen.

Op 23 april verliet u Ghana en reisde u met de bus naar Abidjan in Ivoorkust. In Abidjan reisde u met een frauduleuze verblijfskaart voor Spanje en een frauduleus Ghanees paspoort naar Brussel. U kwam in België aan op 24 april 2024. Tijdens een grenscontrole op Luchthaven Brussel Nationaal werd u door de politie tegengehouden omdat u met frauduleuze documenten reisde. U verzocht diezelfde dag nog om internationale bescherming bij de Belgische asieldiensten.

U legde volgende documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming: een medisch verslag van uw rechterknie van Dr. [A.Y.] van het AZ Jan Portaels.

B. Motivering

De vaststelling dat u gebruik maakte van frauduleus verkregen reisdocumenten om naar België te reizen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure cfr. artikel 57/6/1, §1, d) van de Vreemdelingenwet werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure. U heeft immers de autoriteiten misleid met betrekking tot uw identiteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken aangezien u reisde met een frauduleus verkregen paspoort van Ghana en verblijfskaart van Spanje op naam van [A.D.F.A.]. Dit betekende eveneens dat u niet in het bezit was van een geldig reisdocument en geldig visum.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient evenwel geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging in Ghana omwille van uw biseksuele geaardheid (zie notities CGVS, p.12). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw seksuele oriëntatie en bijgevolg evenmin aan uw vrees voor vervolging.

U verklaarde dat u de Ghanese nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u biseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert biseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U blijft hierbij in gebreke. Wat betreft uw ontdekking en de bewustwording van uw seksuele oriëntatie waren uw verklaringen weinig doorleefd en weinig aannemelijk. Het CGVS wijst tevens op het feit dat u hierover op bijzonder clichématige

en seksueel expliciete wijze vertelde. U verklaarde voor uw ervaringen met [R.D.] op het voetbalkamp zich niet bewust te zijn geweest van uw biseksuele geaardheid. Voor het voetbalkamp had u een relatie met een meisje en had u nooit eerder gevoelens gehad voor jongens (notities CGVS, p.14). Uw verklaringen omtrent uw eerste homoseksuele contact zijn echter zodanig beperkt dat hier moeilijk enig geloof aan kan worden gehecht. Wanneer u werd gevraagd hoe u beseftte dat u aangetrokken was tot mannen, getuigde u in de eerste plaats over hoe u betraapt werd door uw kamergenoot [R.D.] wanneer u in de avond masturbeerde tijdens het voetbalkamp (notities CGVS p.14). U verklaarde dat hij u zag masturberen en hij daarom wist wat voor persoon u was, dat u zich geen zorgen moest maken en dat jullie jullie konden verbergen en het samen konden doen. U zei dat u bang was dat hij het aan de manager en andere collega's zou vertellen, maar dat u ook opgelucht was omdat hij net zoals u was (notities CGVS, p.15-16). Wanneer u gevraagd werd wat u deed waardoor u wist dat u aangetrokken was tot mannen beschreef u bovendien zeer clichématig en expliciet hoe u meteen intiem werd met [R.] (notities CGVS, p14). Het CGVS merkt op dat dat masturbatie geen enkele indicatie aangeeft van een homo- of biseksuele geaardheid. Het is dan ook bijzonder opmerkelijk dat u zich plots bewust werd van uw biseksuele gevoelens nadat u door [R.] betraapt werd tijdens het masturberen zonder dat u voorheen ooit gevoelens had voor andere jongens. Dat u de ontdekking van uw biseksuele geaardheid volledig legt bij de seksuele ervaringen die u had met [R.D.] ondanks dat u voordien nog nooit gevoelens voor jongens had, is dan ook weinig geloofwaardig. Bovendien geven dergelijke verklaringen weinig blijk van reflectie met betrekking tot een dergelijke ingrijpende gebeurtenis. Opmerkelijk in deze is eveneens het feit dat u na uw eerste ervaring aangaf dat u zich oké voelde. Aangespoord om meer te vertellen over hoe u zich voelde nadat u ontdekte over uw aantrekking tot mannen stelde u simpelweg dat u zich goed en normaal voelde, en dat u dat leuk vond (notities CGVS, p14). Pas wanneer u expliciet wordt gevraagd hoe u zich erbij voelt dat biseksualiteit wordt afgekeurd in de Ghanese samenleving, stelt u zich rot te hebben gevoeld/te voelen, maar deze reflectie maakte u niet wanneer u ontdekte aangetrokken te zijn tot mannen, hoewel u toen reeds op de hoogte was van de houding van de maatschappij hiertegenover. Integendeel, u gaf aan dat u zich goed en normaal voelde (notities CGVS, p. 16). Uw verklaringen over de door u beweerde bewustwording van uw ontluikende biseksualiteit, blijven derhalve uitermate vaag en algemeen, en komen geenszins doorleefd over. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – zich aangetrokken voelen tot mannen in Ghana – of te getuigen over wat u dacht en wat door u heen ging (negatieve dan wel positieve gevoelens), kan niet overtuigen en geeft geen enkele blijk van het werkelijk beleven van een dergelijke situatie. Dit is een danig simpele en allerminst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een man die zich aangetrokken voelt tot een man, opgroeit en levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele oriëntatie, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij (zie Landeninfo, Informatie met betrekking tot de situatie van holebi's in Ghana, en de maatschappelijke houding ten aanzien van holebi's in Ghana). Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u zich aangetrokken voelt tot mannen – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van uw seksuele oriëntatie. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel of biseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Ghanese, dient vastgesteld dat uit uw verklaringen eenduidig af te leiden valt dat u zich bij de ontdekking, en het ontluikende besef van uw geaardheid, helemaal geen vragen stelde. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen seksuele oriëntatie, maar duiden enkel op een gebrek aan doorleefde ervaringen.

Verder - en in lijn met bovenstaande vaststellingen - ondermijnt het feit dat u geen blijk geeft van enige reflectie omtrent de gevolgen die uw seksuele oriëntatie kan inhouden in de Ghanese context de geloofwaardigheid van deze geaardheid. U bent nochtans op de hoogte van de houding binnen de Ghanese samenleving tegenover homoseksualiteit. Zo verklaarde u dat u van jongs af aan wist dat homoseksuelen niet worden aanvaard in Ghana. U zei dat homoseksuelen in Ghana worden doodgeslagen of in de cel worden opgesloten, dat de overheid niets doet, noch de politie. Dat geweld tegen holebi's onbestraft blijft en holebi's geen rechten hebben (notities CGVS, p.5, 12, 16, 17). Dat holebi's een gruwel voor de natie en de godsdienst zijn en het wordt afgekeurd door zowel politieke als religieuze leiders. Binnen deze context is het wel zeer verwonderlijk dat u wanneer u seks heeft met een andere man en ontdekt dat u zich tot deze man voelt aangetrokken geen enkele reflectie maakt over de context waarin u zich bevindt; een land waar een seksualiteit die afwijkt van de heteroseksualiteit sterk wordt afgekeurd. Nadat u betraapt werd tijdens het masturberen door uw kamergenoot, zou u meteen nadat hij u daar over aansprak, samen met hem 'plezier maken'. U realiseerde zich op dat moment dat u aangetrokken was tot mannen waarna jullie elkaar kusten en jullie vervolgens met elkaars penis speelden en seks hadden (notities CGVS, p.14). Vanaf dan zouden jullie van elk vrij moment op het voetbalkamp gebruik maken om jullie te verstoppen of weg te sluipen om snel 'plezier' te hebben zodat de groep niets zou doorhebben. Echter, wanneer uw kamergenoot weg was zouden jullie alles samen doen, zoals samen slapen en tot wel drie keer dagelijks seks hebben. Uit uw verklaringen

blijkt echter geen enkele zorg over de vijandelijke omgeving tegenover uw seksuele oriëntatie, en geeft opnieuw blijk van het manifeste, en geenszins overtuigende, gebrek aan enige reflectie over, of omgaan met, de realiteit waarmee u zich geconfronteerd zag. Gelet op de ernstige gevolgen die verbonden zijn aan homoseksuele relaties in Ghana, is het bijzonder frappant dat u en [R.] vervolgens zo'n risicovol gedrag zouden stellen tijdens een voetbalkamp waarbij jullie omringd werden door andere jongens/mannen. Het is des te meer opmerkelijk dat jullie dit risicovol gedrag bovendien doorzetten tijdens de gehele duur van het voetbalkamp. U verklaarde immers dat jullie meermaals dagelijks seks hadden in jullie kamer. U zei wel dat u bang was om betrap te worden, dat u wist welke gevolgen dit kon teweeg brengen en jullie daarom steeds stiekem handelden om niet betrap te worden (notities CGVS, p.14). Maar zelfs wanneer u zeer expliciet gevraagd werd naar de voorzorgsmaatregelen die jullie namen om niet betrap te worden, bleef u op de vlakte en verwees u naar hoe jullie stiekem naar binnen slopen en alles stiekem deden. U vertelde verder hoe u samen met uw vriend seks had tot jullie samen in slaap vielen. Het is pas wanneer u wederom gevraagd werd of u dan niet bang was om betrap te worden dat u opperde dat jullie daarom meestal jullie deur op slot deden, ook tijdens de vrije momenten (notities CGVS, p.14). Deze voorzorgsmaatregel staat echter nauwelijks in verhouding tot de ernst van de mogelijke gevolgen wanneer jullie betrap zouden worden. De vaststelling dat jullie hier zo lichtzinnig mee omsprongen is weinig aannemelijk en werpt verdere twijfels over de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie. Dat u, los van het feit dat u betrap zou kunnen worden en de gevolgen die dit kon hebben, geen blijk geeft van enige bewustwording van het gegeven dat uw aantrekking tot mannen – wat toch een wezenlijk deel uitmaakt van iemands persoonlijkheid – werd afgekeurd door de maatschappij waarin u bent opgegroeid, overtuigt hoegenaamd niet en geeft geen enkele blijk van werkelijk beleefde ervaringen waarmee een jonge man, die zijn eigen seksuele oriëntatie ontdekt in een homofobe maatschappij als de Ghanese, zich geconfronteerd ziet.

Daarnaast legde u bijzonder tegenstrijdige verklaringen af over de personen met wie u homoseksuele relaties zou hebben gehad in Ghana. Hierbij lijkt u alle namen door elkaar te halen en liep u uiteindelijk vast in de warboel aan namen die u doorheen uw persoonlijk onderhoud opnoemde. Met betrekking tot uw partners zei u dat u net voor uw vertrek een relatie had met [U.S.] (notities CGVS, p.9). U verklaarde tevens dat u in het verleden twee andere relaties heeft gehad met [B.F.] en [U.G.], maar u kon zich niet herinneren wanneer precies u deze relaties had (notities CGVS, p.10). Later vertelde u dan weer dat u uw biseksualiteit had ontdekt samen met uw vriend [R.D.] (notities CGVS, p.15), nadat uw hart was gebroken door een meisje [D.L.] (notities CGVS, p.18). U repte met geen woord meer over andere mannen. Wanneer het CGVS u toen vroeg of het kon besluiten dat u enkel relaties heeft gehad met [D.L.], [R.D.] en [U.], bevestigde u dit (notities CGVS, p.18). U ging verder en zei dat u enkel met deze drie personen een relatie heeft gehad, maar dat u wel losse contacten had met [I.] en [A.S.] (notities CGVS, p.19). Wanneer u geconfronteerd werd met het kluwen van namen waarbij u meermaals andere namen gaf aan uw partners, poogde u uit te leggen dat u homoseksuele relaties had met [R.], [S.] en [U.]. U zei plots dat [U.] en [S.] twee verschillende personen zijn waar u beide een relatie mee heeft gehad (notities CGVS, p.22). Echter, wanneer u geconfronteerd werd met uw initiële verklaring dat u vóór [U.S.] relaties had met [B.F.] en [U.G.], zei u plots dat [B.] en [G.] losse contacten waren. Dit is eerder vreemd omdat u hier niet meer sprak over [I.] en [A.S.], waarvan u eerder stelde dat zij uw losse contacten waren (notities CGVS, p.22). Het is dan ook bijzonder opvallend dat u er op geen enkel moment doorheen uw persoonlijk onderhoud in slaagt om eensluidende namen te plakken op uw eerdere vaste biseksuele relaties en uw losse seksuele contacten. Deze vaststelling doet in sterke mate afbreuk aan uw gehele asielrelaas en werpt ernstige twijfels op uw aangehaalde seksuele oriëntatie.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat u tevens bijzonder tegenstrijdig en incoherent was over de tijdslijn van de gebeurtenissen in uw leven, waaronder de ontdekking van uw seksuele oriëntatie en uw relatie met [U.S.]. Aanvankelijk verklaarde u dat u 25 jaar was toen u naar het voetbalkamp ging en u zich daar bewust werd van uw aantrekking tot mannen (notities CGVS, p.14). Maar wanneer u gevraagd werd over uw relatie met [D.L.], vertelde u dat u 19 jaar was toen u haar ontmoette en dat jullie een relatie hadden van een jaar voordat u ontdekte dat zij u bedroog voor het voetbalkamp. U zei toen dat u 19 jaar was toen u aankwam op het voetbalkamp en u toen uw eerste relatie had met een man (notities CGVS, p.18). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige tijdslijn zei u nogmaals dat u 19 jaar was toen u naar het voetbalkamp ging (notities CGVS, p.22). Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de ontdekking van uw biseksuele geaardheid, die u zou hebben ontdekt op voornoemd voetbalkamp, danig aan. Daarnaast is de tijdslijn die u opstelde van uw relatie met [U.S.] ook uiterst tegenstrijdig. Eerst zei u dat u [U.] had ontmoet en daardoor moest stoppen met voetbal (notities CGVS, p.7). Later vertelde u dat u voor uw vertrek uit Ghana een relatie had met [U.S.] sinds drie jaar (notities CGVS, p.10). Wanneer u daarna sprak over hoe u beseftte dat u aangetrokken was tot mannen, verklaarde u dat de twee incidenten op het strand en op 6 maart 2024 gebeurden een maand nadat u en [U.] elkaar leerden kennen (notities CGVS, p.13). Desondanks bovengenoemde tegenstrijdigheden beweerde u nog later dat u [U.] vorig jaar ontmoette en dat jullie bijna één jaar samen waren voor het incident op 6 maart 2024 plaatsvond (notities CGVS, p.18). Toen het CGVS u confronteerde met deze tegenstrijdigheden herhaalde u dat u [U.] vorig jaar ontmoette en zei u plots dat [U.] en [S.] twee verschillende personen zijn. Zo zou u na het voetbalkamp [S.] ontmoet hebben en leerde u vorig jaar pas [U.] kennen. Het CGVS merkt hierbij op dat u naar uw notities moest kijken waar u eerder tijdens het onderhoud de naam van [U.S.] had neergeschreven, vooraleer u op de vraag antwoordde. Dit valt bovendien niet te rijmen met uw verklaring sinds drie jaar een relatie te hebben met [U.S.]. Tenslotte vertelde u ook dat u

na het incident op 6 maart 2024, de Nationale Onafhankelijkheidsdag van Ghana, ontsnapte aan een boze menigte en naar uw vrienden vluchtte. Hierover verklaarde u dat u twee weken bij uw vrienden verbleef voordat u op 23 april 2024 naar Ivoorkust reisde (notities CGVS, p.5-6, 11-12). Een snelle blik op de kalender toont echter aan dat er tussen 6 maart en 23 april maar liefst zeven weken zitten en toont nogmaals dat u er niet in slaagt om consistente verklaringen af te leggen en deze op een coherente tijdslijn te plaatsen. Dat u daarbij steeds vasthoudt aan één versie van de feiten wanneer u met deze tegenstrijdigheden werd geconfronteerd is niet staat om deze op te heffen. Het feit dat u er niet in slaagt om consistente verklaringen af te leggen over dergelijke ingrijpende gebeurtenissen in uw leven, raken bijgevolg de kern van uw relaas en maken dat er geen enkel ernstig geloof kan worden gehecht aan uw beweerde seksuele oriëntatie.

Tenslotte merkt het CGVS op dat het eerder opmerkelijk is hoe u naar de toekomst kijkt en roepen uw verklaringen hierover verdere vragen op. Wanneer u gevraagd werd of u een kinderwens heeft, antwoordde u dat u misschien een vrouw zou kunnen vinden in België om een nieuw leven te starten zodat u uw moeder blij kan maken. Zij zou immers blij zijn als uw leven goed zou uitdraaien. Gevraagd om dit uit te leggen opperde u dat u hier misschien wel een vrouw zou kunnen vinden die eerlijk en zorgend is en u zou aanvaarden als biseksueel. Gevraagd of u van plan bent om relaties met mannen na te streven wanneer u een vrouw heeft, zei u dat u gefocust zou blijven op uw vrouw en gezin omdat u haar hart niet zou willen breken (notities CGVS, p. 21). Het is dan ook opmerkelijk dat u hierbij de focus legt op een toekomst waarin u niet verwijst naar het vrij beleven van uw biseksualiteit nu u daar de kans toe heeft, maar u plots terugplooit op de burgerlijke normen en verwachtingen van de Ghanese maatschappij.

Gegeven het geheel aan bovenstaande verklaringen, dient vastgesteld dat de door u geopperde seksuele oriëntatie, geenszins aannemelijk is, en niet geloofwaardig bevonden wordt. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vrees voor vervolging – die het rechtstreekse gevolg geweest zou zijn van uw biseksuele geaardheid. U heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uw hoofd een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Ghana, een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Ter volledigheid dient te worden opgemerkt dat u tevens tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot uw paspoort en de wijze waarop u uw frauduleuze reisdocumenten heeft verkregen. Bij de DVZ verklaarde u dat u het frauduleuze Ghanese paspoort en bijhorende Spaanse verblijfskaart had verkregen van een landgenoot die u nog niet zo lang kende en die u gratis hielp met uw documenten (zie adm. dossier, Verklaring DVZ, vraag 32). Terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS verklaarde dat u uw frauduleuze reisdocumenten had verkregen van uw vriend [A.L.] die besloot om u te helpen omdat uw leven in gevaar was (notities CGVS, p.3, 11). Later zei u over [L.] dat u hem ontmoette na het voetbalkamp - toen u nota bene 19 jaar zou geweest zijn - (notities CGVS, p.18). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u al een tijdje weg was uit het voetbalkamp vooraleer u [L.] ontmoette (notities CGVS, p. 22). Over uw eigen paspoort verklaarde u dat u dit enkele maanden voor uw reis verloren was (zie adm. dossier, Verklaring DVZ, vraag 25). Aan het CGVS vertelde u echter dat u uw rugzak (met daarin uw paspoort) verloor tijdens het incident op 6 maart 2024 toen u ontsnapte van de menigte (notities CGVS, p.11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u wel aan de DVZ had gezegd dat u uw paspoort verloren was, maar dat u niet werd gevraagd wanneer en dat u meer vragen zou gesteld worden tijdens uw persoonlijk onderhoud (notities CGVS, p.22). Het louter ontkennen van eerdere verklaringen heft voornoemde tegenstrijdigheden niet op en ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid alleen maar verder.

Het medisch verslag van Dr. [A.Y.] van het AZ Jan Portaels dat u neerlegt met betrekking tot uw verwondingen aan uw knie die u zou hebben opgelopen toen u werd aangevallen door een menigte op 6 maart 2024, kunnen bovenstaande bevindingen niet ombuigen. Het verslag bevat geen enkel element dat uw seksuele oriëntatie kan aantonen. Uit het verslag valt zelfs op te maken dat u last heeft van aanhoudende kniepijn rechts na voetbal, wat uw verklaringen schromelijk tegensprekt en bovenstaande vaststellingen verder bevestigt. Een arts doet bovendien vaststellingen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van een patiënt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de ontvankelijkheid *ratione temporis*

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, tweede lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) wordt het verzoekschrift ingediend binnen de tien dagen vanaf de kennisgeving van de

beslissing waartegen het gericht is, indien het beroep is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet, of die ter beschikking is gesteld van de regering.

Met toepassing van artikel 39/57, § 2, eerste lid, 3° van dezelfde wet begint de beroepstermijn, wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, ten aanzien van de geadresseerde te lopen vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst.

Bij nazicht van de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker zich op het ogenblik van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet, bevond. Er blijkt ook dat de bestreden beslissing werd genomen op 30 mei 2024 en dat verzoeker hiervan op 31 mei 2024 in kennis werd gesteld (per drager – getekend voor ontvangst), zoals ook uiteengezet in het verzoekschrift. Zaterdag 1 juni 2024 is derhalve de eerste dag van de beroepstermijn en maandag 10 juni 2024 de vervalddag. Dit betekent dat het verzoekschrift van 13 juni 2024 laattijdig werd ingediend aangezien de laatste nuttige dag maandag 10 juni 2024 was. Derhalve is het beroep laattijdig en onontvankelijk.

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer verzoeker aantoont dat hij wegens overmacht verhinderd werd tijdig zijn verzoekschrift in te dienen.

Ter terechtzitting werd verzoeker gewezen op de laattijdigheid van het beroep, wat door hem ook reeds werd erkend in het verzoekschrift en waarin hij zich beriep op overmacht. Verzoeker brengt geen andere elementen of documenten hieromtrent bij, dan hetgeen in het verzoekschrift uiteengezet werd.

Het verzoekschrift luidt, in verband met de ontvankelijkheid ervan, als volgt: *“Verzoeker is op 31.05.2024 in kennis gesteld van de bestreden beslissing. Ondanks dat verzoeker buiten zijn toedoen de termijn van tien dagen met drie dagen heeft overschreden, is dit te wijten aan overmacht. De eerste pro-deo advocaat heeft snel laten weten niet in beroep te zullen gaan. Voorbij de week hebben assistent sociales meermaals aan de balie gevraagd voor een tweede opinie te krijgen, maar hebben echter nooit antwoord gekregen. Wij als zijn nieuwe advocaat hebben het dossier pas twee dagen geleden ontvangen. Om deze reden en op grond van overmacht verzoeken wij dat het onderhavige beroep ratione temporis ontvankelijk zal worden verklaard. (stuk 2)”*

Het desbetreffende stuk 2, gevoegd bij zijn verzoekschrift, dat hij zelf omschrijft als het “bewijs van overmacht”, betreft een e-mail van 12 juni, opgesteld door L.V. gericht aan verzoekers advocaat met volgende mededeling: *“De eerste pro-deo advocaat heeft snel laten weten niet in beroep te zullen gaan. Voorbij de week hebben mijn collega en ik meermaals aan de balie gevraagd voor een tweede opinie te krijgen, maar hebben echter nooit antwoord gekregen.”*

Verzoekers advocaat beroept zich aldus op het feit dat een vorig advocaat besloten heeft om niet in beroep te gaan en hijzelf het dossier pas ontvangen heeft na het verlopen van de beroepstermijn. Dergelijke uitleg kan echter niet aanvaard worden als een bewijs van overmacht. Overmacht kan immers enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (Cass, 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). De beslissing van verzoeker om geen rechtsmiddel aan te wenden en dan zijn daaropvolgende beslissing om hierop terug te komen, betreft geen buiten zijn wil gelegen feit of gebeurtenis die hij niet kon voorzien noch vermijden.

De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. X).

Het beroep is onontvankelijk *ratione temporis*.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juli tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

De griffier,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS